

31994L0045

L 254/64

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

30.9.1994

**DIRECTIVA 94/45/CE A CONSILIULUI
din 22 septembrie 1994**

**privind instituirea unui comitet European de întreprindere sau a unei proceduri de informare și consultare
a lucrătorilor în întreprinderile și grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Acordul privind politica socială, anexat la Protocolul nr. 14 privind politica socială, anexat la Tratatul de instituire a Comunității Europene și, în special, articolul 2 alineatul (2) al acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei (1),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social (2),

în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 189c din tratat (3),

întrucât, în baza Protocolului privind politica socială, anexat Tratatului de instituire a Comunității Europene, Regatul Belgiei, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germană, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Marele Ducat al Luxemburgului, Regatul Țărilor de Jos și Republica Portugheză (denumite în continuare „state membre”), dorind să pună în aplicare Carta socială din 1989, au adoptat un Acord privind politica socială;

întrucât articolul 2 alineatul (2) din acordul menționat autorizează Consiliul să adopte cerințe minime prin intermediul directivelor;

întrucât, în conformitate cu articolul 1 din acord, Comunitatea și statele membre au ca obiectiv promovarea dialogului social;

întrucât punctul 17 din Carta comunitară a drepturilor sociale fundamentale ale lucrătorilor prevede, între altele, că „informarea, consultarea și participarea lucrătorilor trebuie să fie dezvoltate prin mecanisme adecvate, ținându-se cont de practicile în vigoare în diferitele state membre”; întrucât Carta declară că „acest lucru se aplică în special întreprinderilor sau grupurilor de întreprinderi care au sedii sau întreprinderi în mai multe state membre”;

(1) JO C 135, 18.5.1994, p. 8 și JO C 199, 21.7.1994, p. 10.

(2) Aviz emis la 1 iunie 1994 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

(3) Avizul Parlamentului European din 4 mai 1994 (JO C 205, 25.7.1994) și Poziția comună a Consiliului din 18 iulie 1994 (JO C 244, 31.8.1994, p. 37).

întrucât, în ciuda existenței unui larg consens între majoritatea statelor membre, Consiliul nu a fost în măsură să hotărască cu privire la propunerea de directivă a Consiliului privind instituirea unui comitet european de întreprindere în întreprinderile sau grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară în scopul informării și consultării lucrătorilor (4), modificată la 3 decembrie 1991 (5);

întrucât, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Acordul privind politica socială, Comisia a consultat partenerii sociali la nivel comunitar în privința posibilei orientări a unei acțiuni comunitare în domeniul informării și consultării lucrătorilor în întreprinderile de dimensiune comunitară și în grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară;

întrucât, după această consultare, Comisia, estimând că o acțiune comunitară este recomandabilă, a consultat din nou partenerii sociali în privința conținutului propunerii avute în vedere, în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din acordul menționat, iar aceștia au transmis Comisiei avizul lor;

întrucât, după această a doua etapă de consultare, partenerii sociali nu au informat Comisia despre dorința lor de a iniția procesul care ar putea conduce la încheierea unui acord, după cum se prevede în articolul 4 din acordul respectiv;

întrucât funcționarea pieței interne presupune un proces de concentrare de întreprinderi, de fuziuni transfrontaliere, de absorbții și asocieri și, în consecință, o transnaționalizare a întreprinderilor și grupurilor de întreprinderi; întrucât, pentru asigurarea unei dezvoltări armonioase a activităților economice, trebuie ca întreprinderile și grupurile de întreprinderi care operează în mai multe state membre să informeze și să consulte reprezentanții lucrătorilor afectați de deciziile lor;

întrucât procedurile pentru informarea și consultarea lucrătorilor, prevăzute în legislația sau practica statelor membre, nu sunt întotdeauna adaptate la structura transnațională a entității care ia deciziile care îi afectează pe acești lucrători; întrucât această situație poate determina un tratament inegal al lucrătorilor afectați de deciziile din cadrul aceleiași întreprinderi sau al aceluiași grup de întreprinderi;

(4) JO C 39, 15.2.1991, p. 10.

(5) JO C 336, 31.12.1991, p. 11.

întrucât trebuie adoptate dispoziții adecvate pentru a asigura ca lucrătorii angajați în întreprinderile de dimensiune comunitară și grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară să fie corect informați și consultați atunci când deciziile care îi afectează sunt luate într-un alt stat membru decât cel în care lucrează;

întrucât, pentru a asigura ca lucrătorii întreprinderilor și grupurilor de întreprinderi care operează în mai multe state membre să fie corect informați și consultați, trebuie instituit un comitet european de întreprindere sau trebuie puse în practică alte proceduri adecvate pentru informarea și consultarea transnațională a lucrătorilor;

întrucât, în acest scop, este necesară o definiție a noțiunii de întreprindere care exercită controlul, care să se raporteze exclusiv la prezenta directivă și care să nu aducă atingere definiției noțiunilor de grup și de control, care ar putea să fie adoptate în texte ce vor fi elaborate în viitor;

întrucât mecanismele de informare și consultare a lucrătorilor din aceste întreprinderi sau grupuri trebuie să cuprindă toate unitățile sau, după caz, toate întreprinderile membre ale grupului situate în state membre, indiferent dacă întreprinderea sau grupul care controlează întreprinderea își are conducerea centrală pe teritoriul sau în afara teritoriului statelor membre;

întrucât, în conformitate cu principiul autonomiei părților, le revine reprezentanților lucrătorilor și conducerii întreprinderii sau întreprinderii care exercită controlul unui grup rolul de a determina de comun acord natura, componența, atribuțiile, modalitățile de funcționare, procedurile și resursele financiare ale comitetului european de întreprindere sau ale altor proceduri de informare și consultare, astfel încât să fie adaptate propriilor împrejurări specifice;

întrucât, în conformitate cu principiul subsidiarității, le revine statelor membre rolul de a determina care sunt reprezentanții lucrătorilor și, mai ales, de a prevedea, dacă acestea consideră necesar, o reprezentare echilibrată a diferitelor categorii de lucrători;

întrucât, cu toate acestea, este necesar să se prevadă anumite cerințe subsidiare care vor fi aplicate, dacă părțile decid astfel sau în cazul refuzului din partea conducerii centrale de a iniția negocierile sau, în absența unui acord, la încheierea acestor negocieri;

întrucât, mai mult, reprezentanții lucrătorilor pot decide să nu solicite instituirea unui comitet european de întreprindere sau părțile interesate pot conveni asupra altor proceduri de informare și de consultare transnațională a lucrătorilor;

întrucât, fără a aduce atingere posibilității părților de a conveni altfel, comitetul european de întreprindere instituit în absența unui acord între părți, în scopul îndeplinirii obiectivului prezentei directive, trebuie să fie informat și consultat în privința activităților întreprinderii sau grupului de întreprinderi, astfel încât să poată evalua posibilul impact asupra intereselor lucrătorilor din cel puțin două state membre diferite; întrucât, în acest scop, întreprinderea sau întreprinderea care exercită controlul trebuie să comunice reprezentanților desemnați ai lucrătorilor informații generale cu privire la interesele lucrătorilor și informații care privesc în special aspectele activităților întreprinderii sau grupului de întreprinderi care afectează interesele lucrătorilor; întrucât comitetul european de întreprindere trebuie să poată emite un aviz la sfârșitul acestei reuniuni;

întrucât anumite decizii care afectează în mod considerabil interesele lucrătorilor trebuie să facă, cât mai curând posibil, obiectul unei informări și unei consultări a reprezentanților desemnați ai lucrătorilor;

întrucât este necesar să se prevadă că reprezentanții lucrătorilor care activează în condițiile prevăzute de directivă se bucură, în exercitarea propriilor atribuții, de aceeași protecție și de garanții similare celor prevăzute pentru reprezentanții lucrătorilor de către legislația și/sau practica țării în care sunt încadrați în muncă; întrucât aceștia nu trebuie să sufere nici o discriminare ca urmare a exercitării legitime a activității lor și trebuie să se bucure de o protecție adecvată în privința concedierii și a altor sancțiuni;

întrucât dispozițiile prezentei directive referitoare la informarea și consultarea lucrătorilor trebuie să fie puse în practică, în cazul unei întreprinderi sau a unei întreprinderi care exercită controlul unui grup a cărui conducere centrală este situată în afara teritoriului statelor membre, de către reprezentantul său într-un stat membru, care urmează să fie desemnat, dacă este necesar, sau, în absența unui astfel de reprezentant, de către unitatea sau întreprinderea controlată care angajează cel mai mare număr de lucrători în statele membre;

întrucât se impune să se acorde un tratament special întreprinderilor sau grupurilor de întreprinderi de dimensiune comunitară în care există, la data punerii în aplicare a prezentei directive, un acord aplicabil tuturor lucrătorilor, care prevede informarea și consultarea transnațională a lucrătorilor;

întrucât statele membre trebuie să ia măsuri adecvate în caz de neaplicare a obligațiilor prevăzute de prezenta directivă,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

SECȚIUNEA I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

(1) Obiectivul prezentei directive este îmbunătățirea dreptului la informare și consultare a lucrătorilor în întreprinderile de dimensiune comunitară și în grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară.

(2) În acest scop, se instituie un comitet european de întreprindere sau o procedură de informare și de consultare a lucrătorilor în fiecare întreprindere de dimensiune comunitară și în fiecare grup de întreprinderi de dimensiune comunitară, atunci când cererea este adresată după cum se prevede la articolul 5 alineatul (1), în scopul informării și consultării lucrătorilor menționați în condițiile, conform modalităților și cu efectele prevăzute de prezenta directivă.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), în cazul în care un grup de întreprinderi de dimensiune comunitară în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (c) cuprinde una sau mai multe întreprinderi sau grupuri de întreprinderi care sunt întreprinderi de dimensiune comunitară sau grupuri de întreprinderi de dimensiune comunitară în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) sau (c), se instituie un comitet european de întreprindere la nivelul grupului, cu excepția cazului în care acordurile menționate la articolul 6 prevăd altfel.

(4) Dacă acordurile menționate la articolul 6 nu prevăd un domeniu de aplicare mai larg, puterile și competențele comitetelor europene de întreprindere și domeniul de aplicare al procedurilor de informare și consultare a lucrătorilor, puse în practică în scopul realizării obiectivului prevăzut la alineatul (1), privesc, în cazul unei întreprinderi de dimensiune comunitară, toate unitățile situate în statele membre și, în cazul unui grup de întreprinderi de dimensiune comunitară, toate întreprinderile membre ale grupului situate în statele membre.

(5) Statele membre pot să prevadă că prezenta directivă nu se aplică personalului navigant din marina comercială.

Articolul 2

Definiții

(1) În sensul prezentei directive:

(a) „întreprindere de dimensiune comunitară” reprezintă orice întreprindere care angajează cel puțin 1 000 de lucrători în statele membre și cel puțin 150 de lucrători în fiecare din cel puțin două state membre diferite;

(b) „grup de întreprinderi” reprezintă un grup care cuprinde o întreprindere care exercită controlul și întreprinderi controlate;

(c) „grup de întreprinderi de dimensiune comunitară” reprezintă un grup de întreprinderi cu următoarele caracteristici:

— angajează cel puțin 1 000 de lucrători în statele membre;

— cuprinde cel puțin două întreprinderi membre ale grupului în state membre diferite; și

— cel puțin o întreprindere membră a grupului angajează cel puțin 150 de lucrători într-un stat membru și cel puțin o altă întreprindere membră a grupului angajează cel puțin 150 de lucrători într-un alt stat membru;

(d) „reprezentanți ai lucrătorilor” reprezintă reprezentanții lucrătorilor prevăzuți în legislația și/sau practica națională;

(e) „conducere centrală” reprezintă conducerea centrală a întreprinderii de dimensiune comunitară sau, în cazul unui grup de întreprinderi de dimensiune comunitară, întreprinderea care exercită controlul;

(f) „consultare” reprezintă schimbul de opinii și stabilirea unui dialog între reprezentanții lucrătorilor și conducerea centrală sau orice alt nivel mai adecvat de conducere;

(g) „comitet european de întreprindere” reprezintă comitetul instituit în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) sau cu dispozițiile anexei, în vederea punerii în practică a informării și consultării lucrătorilor;

(h) „organism special de negociere” reprezintă organismul constituit în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) în scopul negocierii cu conducerea centrală cu privire la instituirea unui comitet european de întreprindere sau a unei proceduri de informare și consultare a lucrătorilor în conformitate cu articolul 1 alineatul (2).

(2) În sensul prezentei directive, pragurile prevăzute pentru dimensiunea forței de muncă sunt fixate în funcție de numărul mediu de lucrători, inclusiv lucrătorii cu timp parțial, încadrați în muncă în ultimii doi ani, calculat în conformitate cu legislația și/sau practica națională.

Articolul 3

Definirea noțiunii de „întreprindere care exercită controlul”

(1) În sensul prezentei directive, „întreprindere care exercită controlul” reprezintă o întreprindere care poate exercita o influență dominantă asupra altei întreprinderi („întreprindere controlată”), de exemplu, în temeiul proprietății, participării financiare sau a regulilor care o reglementează.

(2) Se consideră că o întreprindere are capacitatea de a exercita o influență dominantă, fără a aduce atingere probei contrare, atunci când, în mod direct sau indirect, în relația cu o altă întreprindere:

- (a) deține majoritatea capitalului subscris al întreprinderii; sau
 - (b) dispune de majoritatea voturilor atașate acțiunilor emise de întreprindere; sau
 - (c) poate numi mai mult de jumătate din membrii consiliului de administrație, de conducere sau de supervizare a întreprinderii.
- (3) În sensul alineatului (2), drepturile de vot și de numire pe care le deține întreprinderea care exercită controlul le includ pe cele ale oricărei alte întreprinderi controlate și pe cele ale oricărei alte persoane sau ale oricărui alt organism care acționează în nume propriu, dar pe seama întreprinderii care exercită controlul sau al oricărei alte întreprinderi controlate.

(4) Sub rezerva alineatelor (1) și (2), o întreprindere nu este considerată „întreprindere care exercită controlul” asupra unei alte întreprinderi la care deține participații, dacă este vorba despre o întreprindere în sensul articolului 3 alineatul (5) litera (a) sau (c) din Regulamentul (CEE) nr. 4064/89 al Consiliului din 21 decembrie 1989 privind controlul operațiunilor de concentrare între întreprinderi ⁽¹⁾.

(5) Nu se consideră influență dominantă simplul fapt că o persoană mandatată își exercită atribuțiile, în temeiul legislației unui stat membru cu privire la lichidare, faliment, insolabilitate, încetare a plăților, concordat sau proceduri similare.

(6) Legislația aplicabilă pentru a determina dacă o întreprindere este „întreprindere care exercită controlul” este cea a statului membru care reglementează respectiva întreprindere.

Dacă legislația care reglementează întreprinderea nu este cea a unui stat membru, legislația aplicabilă este cea a statului membru pe teritoriul căruia este situat reprezentantul său sau, în absența unui astfel de reprezentant, cea a statului membru pe teritoriul căruia este situată conducerea centrală a întreprinderii din grup care angajează cel mai mare număr de lucrători.

(7) Atunci când, în caz de conflict de legi în aplicarea alineatului (2), două sau mai multe întreprinderi ale unui grup îndeplinesc unul sau mai multe dintre criteriile prevăzute la alineatul menționat, întreprinderea care îndeplinește criteriul de la litera (c) este considerată întreprindere care exercită controlul, fără a aduce atingere probei că o altă întreprindere poate să exercite o influență dominantă.

⁽¹⁾ JO L 395, 30.12.1989, p. 1.

SECȚIUNEA II

INSTITUIREA UNUI COMITET EUROPEAN DE ÎNTEPRINDERE SAU A UNEI PROCEDURI DE INFORMARE ȘI CONSULTARE A LUCRĂTORILOR

Articolul 4

Responsabilitatea instituirii unui comitet european de întreprindere sau a unei proceduri de informare și consultare a lucrătorilor

(1) Conducerea centrală este responsabilă de crearea condițiilor și mijloacelor necesare pentru instituirea comitetului european de întreprindere sau a procedurii de informare și consultare, prevăzute la articolul 1 alineatul (2), în întreprinderea de dimensiune comunitară și grupul de întreprinderi de dimensiune comunitară.

(2) În cazul în care conducerea centrală nu este situată într-un stat membru, reprezentantul conducerii centrale într-un stat membru, care urmează să fie desemnat, dacă este necesar, își asumă responsabilitatea prevăzută la alineatul (1).

În absența unui astfel de reprezentant, responsabilitatea prevăzută la alineatul (1) revine conducerii unității sau întreprinderii din grup care angajează cel mai mare număr de lucrători într-un stat membru.

(3) În sensul prezentei directive, reprezentantul sau reprezentanții sau, în absența acestora, conducerea prevăzută la alineatul (2) al doilea paragraf sunt considerați drept conducere centrală.

Articolul 5

Organismul special de negociere

(1) În scopul realizării obiectivului prevăzut la articolul 1 alineatul (1), conducerea centrală inițiază negocieri pentru instituirea unui comitet european de întreprindere sau a unei proceduri de informare și consultare, din proprie inițiativă sau la cererea scrisă a cel puțin 100 de lucrători sau a reprezentanților acestora din cel puțin două întreprinderi sau unități situate în cel puțin două state membre diferite.

(2) În acest scop, un organism special de negociere este constituit în conformitate cu următoarele orientări:

- (a) statele membre determină modul de alegere sau de desemnare a membrilor organismului special de negociere care trebuie să fie aleși sau desemnați pe teritoriul lor.

Statele membre prevăd că lucrătorii întreprinderilor și/sau unităților în care nu există reprezentanți ai lucrătorilor, din motive independente de voința acestora, au dreptul de a alege sau de a desemna ei înșiși membrii organismului special de negociere.

Al doilea paragraf nu aduce atingere legislațiilor și/sau practicilor naționale care prevăd praguri pentru constituirea organismelor de reprezentare a lucrătorilor;

(b) organismul special de negociere este alcătuit din minimum 3 și maximum 17 membri;

(c) cu ocazia acestor alegeri sau numiri, este necesar să asigure:

— în primul rând, reprezentarea de către un membru pentru fiecare stat membru în care întreprinderea de dimensiune comunitară are una sau mai multe unități sau în care grupul de întreprinderi de dimensiune comunitară are întreprinderea care exercită controlul sau una sau mai multe întreprinderi controlate;

— în al doilea rând, reprezentarea membrilor suplimentari în funcție de numărul de lucrători care lucrează în unitate, întreprinderea care exercită controlul sau întreprinderile controlate, după cum prevede legislația statului membru pe teritoriul căruia este situată conducerea centrală;

(d) conducerea centrală și conducerile locale sunt informate asupra componenței organismului special de negociere.

(3) Organismul special de negociere are drept sarcină determinarea, împreună cu conducerea centrală, prin acord scris, a domeniului de aplicare, a componenței, a atribuțiilor și a duratei mandatului comitetului și comitetelor europene de întreprindere sau a modalităților de punere în aplicare a unei proceduri de informare și consultare a lucrătorilor.

(4) În vederea încheierii unui acord în conformitate cu articolul 6, conducerea centrală convoacă o reuniune cu grupul de negociere special. Aceasta informează direcțiile locale în această privință.

În scopul derulării negocierilor, organismul special de negociere poate fi asistat de către experți la alegerea sa.

(5) Organismul special de negociere poate să decidă, cu cel puțin două treimi din voturi, să nu înceapă negocierile în conformitate cu alineatul (4) sau să anuleze negocierile deja începute.

O astfel de decizie pune capăt procedurii în vederea încheierii acordului prevăzut la articolul 6. În cazul în care o astfel de decizie a fost luată, dispozițiile anexei nu sunt aplicabile.

O nouă cerere de convocare a organismului special de negociere nu poate fi introdusă mai devreme de doi ani după decizia menționată, cu excepția cazului în care părțile respective stabilesc un termen mai scurt.

(6) Cheltuielile aferente negocierilor menționate la alineatele (3) și (4) sunt suportate de conducerea centrală, astfel încât să permită organismului special de negociere să își îndeplinească sarcina în mod corespunzător.

Respectând acest principiu, statele membre pot să fixeze reguli bugetare cu privire la funcționarea organismului special de negociere. Acestea pot în principal să limiteze finanțarea la un singur expert.

Articolul 6

Conținutul acordului

(1) Conducerea centrală și organismul special de negociere trebuie să negocieze într-un spirit de colaborare pentru a ajunge la un acord în privința modalităților de punere în aplicare a informării și consultării lucrătorilor prevăzute la articolul 1 alineatul (1).

(2) Fără a aduce atingere autonomiei părților, acordul menționat la alineatul (1), încheiat între conducerea centrală și organismul special de negociere stabilește:

(a) întreprinderile membre ale grupului de întreprinderi de dimensiune comunitară sau unitățile din întreprinderea de dimensiune comunitară, care sunt reglementate de acord;

(b) componența comitetului european de întreprindere, numărul membrilor, repartitia locurilor și durata mandatului;

(c) atribuțiile și procedura de informare și de consultare a comitetului european de întreprindere;

(d) locul, frecvența și durata reuniunilor comitetului european de întreprindere;

(e) resursele financiare și materiale care vor fi alocate comitetului european de întreprindere;

(f) durata acordului și procedura de renegociere a acestuia.

(3) Conducerea centrală și organismul special de negociere pot decide, în scris, să instituie una sau mai multe proceduri de informare și consultare în locul instituirii unui comitet european de întreprindere.

Acordul trebuie să prevadă modalitățile potrivit cărora reprezentanții lucrătorilor au dreptul de a se reuni pentru a proceda la un schimb de vederi în privința informațiilor care le sunt comunicate.

Aceste informații se referă, în principal, la aspecte transnaționale care afectează considerabil interesele lucrătorilor.

(4) Acordurile prevăzute la alineatele (2) și (3) nu fac obiectul cerințelor subsidiare din anexă, dacă nu se prevede astfel.

(5) În scopul încheierii acordurilor prevăzute la alineatele (2) și (3), organismul special de negociere hotărăște cu majoritatea voturilor membrilor săi.

Articolul 7

Cerințele subsidiare

(1) În scopul realizării obiectivului prevăzut la articolul 1 alineatul (1), cerințele subsidiare adoptate prin legislația statului membru pe teritoriul căruia este situată conducerea centrală sunt aplicabile:

- în cazul în care conducerea centrală și grupul de negociere special decid astfel; sau
- în cazul în care conducerea centrală refuză deschiderea negocierilor în termen de 6 luni de la data solicitării prevăzute la articolul 5 alineatul (1); sau
- în cazul în care, în termen de 3 ani de la această solicitare, aceștia nu sunt în măsură să încheie un acord, după cum se prevede la articolul 6, și dacă grupul special de negociere nu a luat decizia prevăzută la articolul 5 alineatul (5).

(2) Cerințele subsidiare prevăzute la alineatul (1), așa cum sunt adoptate de legislația statelor membre, trebuie să respecte dispozițiile anexei.

SECȚIUNEA A III-A

DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 8

Informațiile confidențiale

(1) Statele membre prevăd ca membrii organismului special de negociere și ai comitetului european de întreprindere, precum și orice experți care îi asistă, să nu fie autorizați să dezvăluie unor terți informațiile care le-au fost comunicate expres cu titlu confidențial.

Aceeași obligație se aplică și reprezentanților lucrătorilor în cadrul unei proceduri de informare și de consultare.

Această obligație continuă să se aplice, indiferent de locul unde se găsesc persoanele menționate în primul și al doilea paragraf, și după expirarea mandatului lor.

(2) Fiecare stat membru prevede că, în anumite cazuri și în condițiile și limitele prevăzute în legislația națională, conducerea centrală situată pe teritoriul său nu este obligată să comunice informații atunci când natura acestora, potrivit unor criterii obiective, ar dăuna serios sau ar prejudicia funcționarea întreprinderilor respective.

Statul membru respectiv poate subordona această dispensă unei autorizări administrative sau judiciare prealabile.

(3) Fiecare stat membru poate să prevadă dispoziții specifice în favoarea conducerii centrale a întreprinderilor stabilite pe teritoriul său, care să urmărească în mod direct și esențial un obiectiv de orientare ideologică referitor la informare și la exprimarea opiniilor, cu condiția ca, la data adoptării prezentei directive, astfel de dispoziții specifice să existe deja în legislația națională.

Articolul 9

Funcționarea comitetului european de întreprindere și procedura de informare și consultare a lucrătorilor

Conducerea centrală și comitetul european de întreprindere lucrează într-un spirit de colaborare, cu respectarea drepturilor și obligațiilor lor reciproce.

Aceeași obligație se aplică și colaborării între conducerea centrală și reprezentanții lucrătorilor în cadrul unei proceduri de informare și de consultare a lucrătorilor.

Articolul 10

Protecția reprezentanților lucrătorilor

Membrii organismului special de negociere, membrii comitetului european de întreprindere și reprezentanții lucrătorilor care își exercită atribuțiile în cadrul procedurii prevăzute la articolul 6 alineatul (3) se bucură, în exercitarea propriilor atribuții, de aceeași protecție și de garanțiile similare prevăzute pentru reprezentanții lucrătorilor de legislația și/sau practica națională a țării în care sunt încadrați în muncă.

Această dispoziție se referă în principal la participarea la reuniunile grupului special de negociere sau ale comitetului european de întreprindere sau la orice altă reuniune realizată în cadrul acordului prevăzut la articolul 6 alineatul (3), precum și la plata salariului pentru membrii care fac parte din personalul întreprinderii de dimensiune comunitară sau al grupului de întreprindere de dimensiune comunitară pe durata absenței necesare exercitării propriilor atribuții.

Articolul 11

Respectarea prezentei directive

(1) Fiecare stat membru asigură respectarea obligațiilor prevăzute de prezenta directivă de către conducerile unităților dintr-o întreprindere de dimensiune comunitară și de către conducerile întreprinderilor membre ale unui grup de întreprinderi de dimensiune comunitară, care sunt situate pe teritoriul său, și de către reprezentanții lucrătorilor sau, după caz, lucrătorii acestora, indiferent dacă sediul conducerii centrale se află sau nu pe teritoriul său.

(2) Statele membre asigură că, la cererea părților interesate în aplicarea prezentei directive, informațiile referitoare la numărul de lucrători prevăzut la articolul 2 alineatul (2) literele (a) și (c) sunt puse la dispoziție de către întreprinderi.

(3) Statele membre prevăd măsuri adecvate în cazul nerespectării prezentei directive; acestea se asigură, în principal, că există proceduri administrative sau judiciare care să permită obținerea executării obligațiilor care rezultă din prezenta directivă.

(4) În aplicarea articolului 8, statele membre prevăd proceduri administrative sau judiciare de acțiune pe care reprezentanții lucrătorilor le pot angaja atunci când conducerea centrală impune confidențialitate sau când nu oferă informații în conformitate cu articolul menționat.

Aceste proceduri pot să includă proceduri destinate protejării confidențialității informațiilor respective.

Articolul 12

Relația dintre prezenta directivă și alte dispoziții

(1) Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere măsurilor adoptate în conformitate cu Directiva 75/129/CEE a Consiliului din 17 februarie 1975 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective ⁽¹⁾ și cu Directiva 77/187/CEE a Consiliului din 14 februarie 1977 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la menținerea drepturilor salariaților în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți ale acestora ⁽²⁾.

(2) Prezenta directivă nu aduce atingere drepturilor lucrătorilor la informare și consultare care există deja în dreptul național.

Articolul 13

Acordurile aflate în vigoare

(1) Fără a aduce atingere alineatului (2), obligațiile care rezultă din prezenta directivă nu se aplică întreprinderilor de dimensiune comunitară în care există deja, fie la data prevăzută la articolul 14 alineatul (1), fie la o dată anterioară acesteia, de punere în aplicare în statul membru respectiv, un acord aplicabil tuturor lucrătorilor, care prevede informarea și consultarea transnațională a lucrătorilor.

(2) La expirarea acordurilor prevăzute la alineatul (1), părțile la aceste acorduri pot să decidă de comun acord asupra reînnoirii acestora.

În caz contrar, se aplică dispozițiile prezentei directive.

Articolul 14

Dispoziții finale

(1) Statele membre adoptă și pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive până la data de 22 septembrie 1996 sau se asigură că, până la această dată, partenerii sociali stabilesc dispozițiile necesare prin acord, statele membre fiind obligate să adopte orice dispoziție necesară care să le permită garantarea în orice moment a rezultatelor impuse de prezenta directivă. Statele membre informează de îndată Comisia în acest sens.

(2) Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 15

Reexaminarea de către Comisie

Comisia reexaminează, până la data de 22 septembrie 1999, în consultare cu statele membre și cu partenerii sociali la nivel european, modalitățile de aplicare a prezentei directive și examinează, în special, dacă pragurile efectivelor sunt adecvate, pentru a propune Consiliului, dacă este cazul, modificările necesare.

Articolul 16

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 22 septembrie 1994.

Pentru Consiliu

Președintele

N. BLÜM

⁽¹⁾ JO L 48, 22.2.1975, p. 29, regulament modificat ultima dată de Directiva 92/56/CEE (JO L 245, 26.8.1992, p. 3).

⁽²⁾ JO L 61, 5.3.1977, p. 26.

ANEXĂ

CERINȚELE SUBSIDIARE

menționate la articolul 7 din prezenta directivă

1. În scopul realizării obiectivului prevăzut la articolul 1 alineatul (1) din prezenta directivă și în cazurile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din prezenta directivă, se instituie un comitet european de întreprindere, ale cărui competență și componență sunt reglementate de următoarele reguli:

- (a) competența comitetului european de întreprindere este limitată la informarea și consultarea cu privire la problemele care privesc întreprinderea de dimensiune comunitară sau grupul de întreprinderi de dimensiune comunitară ca întreg sau cel puțin două unități sau întreprinderi ale grupului, situate în state membre diferite.

În cazul întreprinderilor sau grupurilor de întreprinderi prevăzute la articolul 4 alineatul (2), competența comitetului european de întreprindere este limitată la domeniile care privesc toate unitățile sau toate întreprinderile aparținând grupului, situate în statele membre sau care privesc cel puțin două dintre unitățile sau întreprinderile aparținând grupului situate în state membre diferite;

- (b) comitetul european de întreprindere este alcătuit din lucrători ai întreprinderii de dimensiune comunitară sau ai grupului de întreprinderi de dimensiune comunitară aleși sau desemnați din rândul acestora de către reprezentanții lucrătorilor sau, în absența acestora, de către ansamblul lucrătorilor.

Membrii comitetului european de întreprindere sunt aleși sau desemnați în conformitate cu legislația și/sau practica națională;

- (c) comitetul european de întreprindere numără cel puțin trei membri și cel mult 30 de membri.

Dacă dimensiunea sa justifică acest lucru, acesta alege din rândul membrilor săi un comitet restrâns care cuprinde cel mult trei membri.

Comitetul își stabilește regulamentul de procedură;

- (d) cu ocazia alegerii sau desemnării membrilor comitetului european de întreprindere, este necesar să se asigure:

— în primul rând, reprezentarea de către un membru pentru fiecare stat membru în care întreprinderea de dimensiune comunitară numără una sau mai multe unități sau în care grupul de întreprinderi de dimensiune comunitară numără întreprinderea care exercită controlul sau una sau mai multe întreprinderi controlate;

— în al doilea rând, reprezentarea membrilor suplimentari în funcție de numărul de lucrători ocupați în unitățile din întreprinderea care exercită controlul sau întreprinderile controlate, așa cum prevede legislația statului membru pe teritoriul căruia este situată conducerea centrală;

- (e) conducerea centrală și orice alt nivel mai adecvat de conducere sunt informate asupra componenței comitetului european de întreprindere;

- (f) după 4 ani de la instituirea comitetului european de întreprindere, acesta examinează necesitatea inițierii de negocieri în vederea încheierii acordului prevăzut la articolul 6 din directivă sau menținerii aplicării cerințelor subsidiare adoptate în conformitate cu prezenta anexă.

Articolele 6 și 7 din prezenta directivă se aplică, *mutatis mutandis*, dacă se decide negocierea unui acord în conformitate cu articolul 6 din prezenta directivă, în acest caz expresia „organism special de negociere” fiind înlocuită cu expresia „comitet european de întreprindere”.

2. Comitetul european de întreprindere are dreptul de a se reuni cu conducerea centrală o dată pe an pentru a fi informat și consultat, pe baza unui raport stabilit de conducerea centrală, asupra evoluției activităților întreprinderii de dimensiune comunitară sau grupului de întreprinderi de dimensiune comunitară și a perspectivelor acestora. Conducerile locale sunt informate cu privire la aceasta.

Reuniunea va trata în special structura, situația economică și financiară, evoluția probabilă a activităților, producția și vânzările, situația și evoluția probabilă a ocupării forței de muncă, investițiile, transformările substanțiale în privința organizării, introducerea noilor metode de muncă sau a noilor procese de producție, transferurile de producție, fuziunile, reducerea dimensiunii sau închiderea întreprinderilor, a unităților sau a unor părți importante ale acestora și concedierile colective.

3. În împrejurări excepționale care afectează considerabil interesele lucrătorilor, în special în caz de transfer, de închidere a întreprinderilor sau unităților sau de concedieri colective, comitetul restrâns sau, dacă nu există, comitetul european de întreprindere are dreptul de a fi informat în această privință. Acesta are dreptul de a se reuni, la solicitarea sa, cu conducerea centrală sau orice alt nivel mai adecvat de conducere din cadrul întreprinderii de dimensiune comunitară sau al grupului de întreprinderi de dimensiune comunitară, care are competența de a lua decizii proprii, pentru a fi informat și consultat în privința măsurilor care afectează considerabil interesele lucrătorilor.

La reuniunea organizată cu comitetul restrâns, au drept de participare și membrii comitetului european de întreprindere care au fost aleși sau desemnați de către unitățile și/sau întreprinderile care sunt direct vizate de măsurile respective.

Această reuniune de informare și de consultare va avea loc cât mai curând posibil, pe baza unui raport stabilit de conducerea centrală sau de orice nivel adecvat de conducere a întreprinderii de dimensiune comunitară sau a grupului de întreprinderi de dimensiune comunitară, asupra căruia poate fi emis un aviz la sfârșitul reuniunii sau într-un interval de timp rezonabil.

Această reuniune nu aduce atingere prerogativelor conducerii centrale.

4. Statele membre pot să fixeze reguli referitoare la președinția reuniunilor de informare și de consultare.

Înainte de reuniunile cu conducerea centrală, comitetul european de întreprindere sau comitetul restrâns, lărgit, dacă este necesar, în conformitate cu punctul 3 al doilea paragraf, este abilitat să se reunească fără ca respectiva conducere să fie prezentă.

5. Fără a aduce atingere articolului 8 din prezenta directivă, membrii comitetului european de întreprindere informează reprezentanții lucrătorilor unităților sau ai întreprinderilor aparținând unui grup de întreprinderi de dimensiune comunitară sau, în absența reprezentanților, totalitatea lucrătorilor cu privire la conținutul și rezultatele procedurii de informare și de consultare puse în practică în conformitate cu dispozițiile prezentei anexe.
6. Comitetul european de întreprindere sau comitetul restrâns pot fi asistate de experți pe care îi aleg, în măsura în care este necesar, pentru îndeplinirea propriilor sarcini.
7. Cheltuielile de funcționare ale comitetului european de întreprindere sunt suportate de conducerea centrală.

Conducerea centrală respectivă acordă membrilor comitetului european de întreprindere resursele financiare și materiale necesare pentru a le permite să își îndeplinească propria misiune în mod adecvat.

Dacă nu s-a convenit altfel, conducerea centrală suportă, în special, costurile de organizare a reuniunilor și de interpretare, precum și cheltuielile de cazare și de deplasare ale membrilor comitetului european de întreprindere și ale comitetului restrâns.

Respectând aceste principii, statele membre pot să stabilească reguli bugetare referitoare la funcționarea comitetului european de întreprindere. Acestea pot, în principal, să limiteze finanțarea la un singur expert.
